

ROMÂNIA EROICĂ

Revistă de cultură și educație patriotică, de cinstire a eroilor neamului

* Fondată în 1919 sub numele "Cultul Eroilor Noștri" *

Nr. 2 (45)
Anul XV - 2012
Serie nouă

Din
sumarul
acestui
număr:

Și totuși, Ardealul
nu-i provincie
ungurească!

p. 3

Pe urmele
Crăișorului
Munților

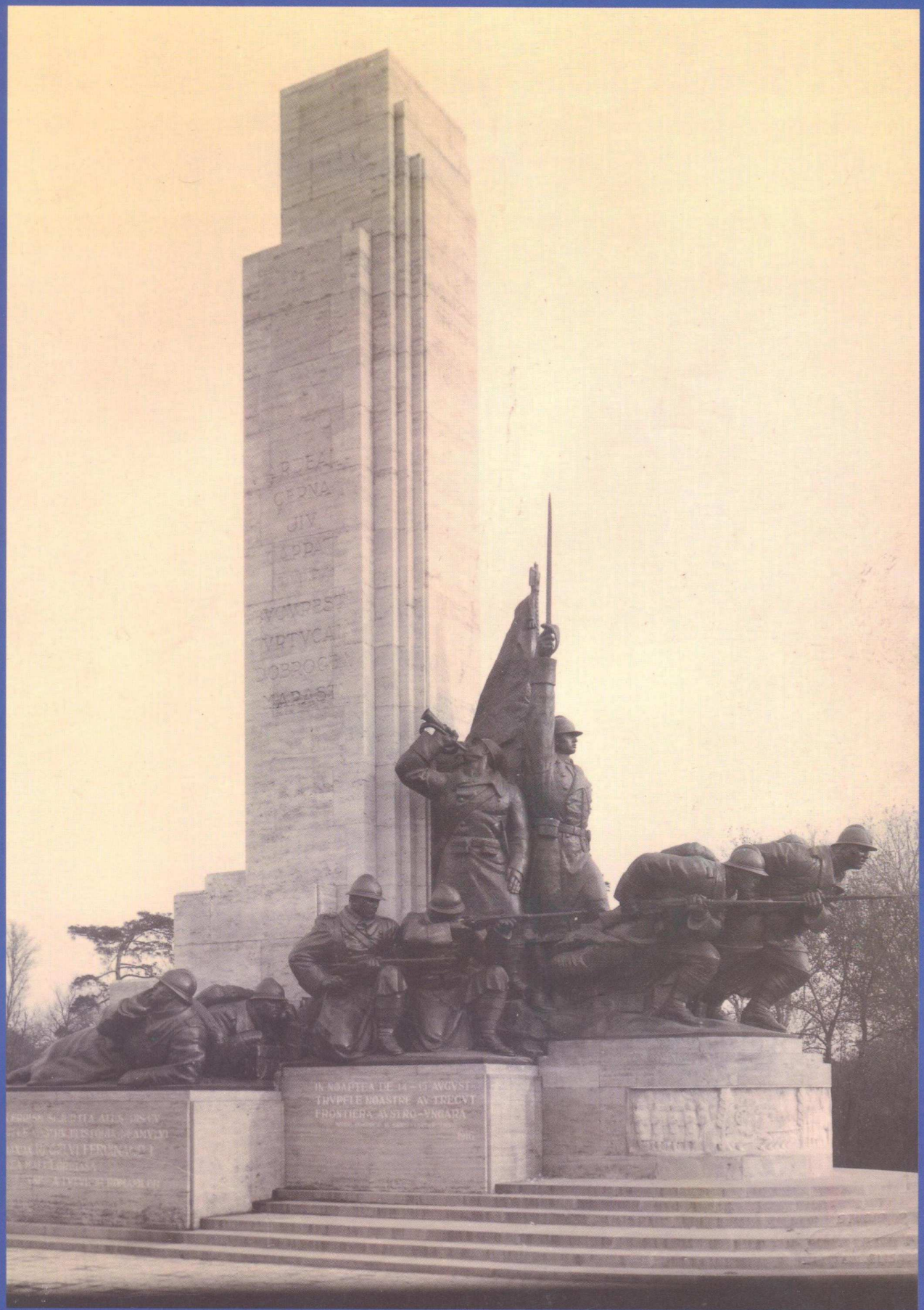
p. 21

Eroul din
familia mea

p. 34

S.O.S. Cimitirul
Eroilor din
Chișinău

p. 49

ARTEA
CERNA
JIV
TAPPA
UNICA
VOTEST
VETVCA
DOBROGE
VADASI

IN NOPTIA DE 14-15 AUGUST
TRUPILE NOASTRE AV TRECVT
FRONTIERA AUSTRO-UNGARA

GRUPUL SCLIPITIA ALTA DIN SV
DE LA V. DE BUCURESTI
A FOST IN GRVITATILE NOASTRE
DE LA BUCURESTI
DE LA BUCURESTI

Centenarul Alexandru Șerbănescu (1912-2012)

Un erou pe cerul Țării

Au trecut o sută de ani de când, la 17 mai 1912, într-un sat din Oltenia, Colonești, a văzut lumina zilei Alexandru Șerbănescu, cel căruia "steaua sa" avea să-i hărăzească destinul de Erou. Anul 2012 a fost declarat anul Centenarului Alexandru Șerbănescu. M-aș fi așteptat ca inițiativa celebrării acestui eveniment național să vină din partea Guvernului sau a vreunui minister. Așteptare fără teme! Centenarul Alexandru Șerbănescu a fost declarat și a fost sărbătorit, spre lauda ei, de Fundația "Căpitan av. Alexandru Șerbănescu", condusă de doamna Eleonora Arbănaș.

Și totuși, în România, numele lui Alexandru Șerbănescu este cunoscut doar în lumea militară, de istorici și de cercetători preocupați de trecutul recent, îndeosebi de istoria ultimei conflagrații mondiale. Paradoxal sau nu, în anul centenarului său, căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu a fost evocat doar de câteva publicații ale Armatei, respectiv ale Statului Major al Forțelor Aeriene și de câteva publicații locale ale Oltului, Bacăului și Teleormanului. Așa se explică de ce modelele noastre eroice sunt sortite anonimatului și indiferenței naționale. Au, însă, trecere și umplu ecranele televizoarelor toate nulițăile de ieri și de azi, încât am ajuns să credem că nu mai suntem în stare să gândim "ce e rău și ice e bine", vorba lui Eminescu, și să discernem

valoarea de non-valoare.

Manifestările organizate de această fundație – care nu dispune de fonduri financiare de la buget sau de altă natură – îmi dau convingerea că unele organizații non-guvernamentale, non-politice și non-profit, venite dinspre ceea ce numim "societatea civilă", ar putea să ne scoată din postura cvasi-permanentă a derizoriului în care ne-au împins politicienii. Este impresionant cât a putut să facă această Doamnă pentru cinstirea memoriei căpitanului Alexandru Șerbănescu, pilotul de vânătoare căzut eroic, în vara anului 1944, la 18 august, într-o luptă inegală cu aviația inamică americană cât și pentru promovarea istoriei aviației române în general și a altor aviatori eroi lăsați în uitare.

Sărbătorirea "Centenarului Alexandru Șerbănescu" a pus în evidență o excelentă știință de organizare a fundației care îi poartă numele, care, printr-o reușită colaborare cu Forțele Aeriene Române, Muzeul Militar Național "Regele Ferdinand I", Școala "Aviator Alexandru Șerbănescu" din Colonești, Olt, Școala nr. 178 din București, Cercul Militar Național, Asociația Tradiția Militară, Aeroclubul României, lacării Acrobați, a desfășurat un program de înaltă ținută și în deplină concordanță cu preceptele tradiției militare.

Să rememorăm:

13 februarie 2012. Expoziție la Muzeul Național al Aviației, consacrată împlinirii a 68 de ani de când căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu a luat comanda vestitului Grup 9 Vânătoare. În paranteză fie spus, această activitate, așa cum ne-a mărturisit doamna Eleonora Arbănaș, a însemnat și o descătușare din niște mentalități păguboase care au sălășuit prea mult timp în unica instituție de profil din țară, numită Muzeul Aviației. După 22 de ani de la înființarea muzeului, a fost inaugurat primul spațiu, cât de cât reprezentativ, consacrat asului aviației noastre de vânătoare din Al Doilea Război Mondial.

28 martie 2012. La Școala nr. 178 din cartierul Pajurei, în mijlocul copiilor, se desfășoară o

discuție pe o temă cu profunzime istorică: Repere și modele. O

acțiune menită a da vibrație măreției sentimentului național și a marca *Centenarul Învățămintului Aeronautic Militar, 1 aprilie 1912-1 aprilie 2011, și a omagia personalitatea căpitanului aviator Alexandru Șerbănescu.*

17 mai 2012. Este emisă medalia aniversară: „100 de ani de la nașterea cpt. av. Alexandru Șerbănescu”. A fost oferită: Forțelor Aeriene, Ministerului Apărării, unităților militare de aviație de la Bacău, Câmpia Turzii, Boboc, Brașov, Aeroclubul României, Aeroclubul Pitești, Muzeului Militar Național și al Aviației, școlilor

implicate în program și unor personalități din registrul istoric.

17 mai 2012. Colonești, Olt. Manifestare omagială la Monumentul Eroilor Aviatori din fața Primăriei, organizată de autoritățile locale, fundația și școala care poartă numele aviatorului Alexandru Șerbănescu. Programul educațional organizat de prof. Lilian Celmare cu elevii școlii din Colonești și din comunele învecinate a oferit un spectacol cultural-artistic în memoria căpitanului aviator Alexandru Șerbănescu. Aeroclubul României a dat onorul printr-un zbor omagial la verticala monumentului din Colonești.

18 aprilie 2012. Muzeul Militar Național “Regele Ferdinand I” și Fundația “Căpitan av. Alexandru Șerbănescu”: vernisaj la Pavilionul Aviație, Expo omagială “Cavaler al zborului - Erou al cerului”. Expoziția biografică în imagini fotografice și documente de arhivă. Expoziția a fost deschisă publicului timp de o lună.

30 mai 2012. Cercul Militar Național. Lansarea volumului omagial “Căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu, asul cerului”, redactat de prof. univ. dr. Valeriu Avram, istoric de aviație. Printre participanți: academicianul Dinu C. Giurescu, autorul Cuvântului înainte, istoric și iubitor al eroilor aviației; Gl. av. (r.) Ion Dobran; Dorin Matei, redactor șef al revistei *Magazin Istoric*; Gl. lt. (r.) Constantin Croitoru; C.dor. av. dr. Marius Nicoară de la Șc. de Aplicație pentru Forțele Aeriene Boboc, asociații, alți invitați și membri ai fundației.

18-22 iulie 2012 . Cercul Militar Național, Galeria Artelor. Vernisaj “Zbor spre Nemurire”, Ediția a II-a. Expoziție de pictură organizată de fundație și Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene Boboc în contextul centenarelor amintite. Vernisajul a fost deschis în prezența Șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, domnul General-locotenent dr. Cărnă Fănică, atașatul militar al Ambasadei SUA la București, comandanți de unități, alte personalități.

18 august 2012. Ceremonial militar și religios la mormântul căpitanului Șerbănescu din Cimitirul Ghencea Militar. Onor la verticală dat de lacării Acrobați. ■

Eleonora ARBĂNAȘ:
Sărbătorirea Centenarului Șerbănescu – așa cum l-am conceput noi și așa cum am fost sprijiniți în desfășurarea lui – mi-a întărit convingerea că și în țara noastră există oameni de incontestabilă valoare, care știu că atunci când vrei, se poate și care n-au lăsat pierdut un nume de Erou Național: aviatorul Alexandru Șerbănescu. Ceea ce am făcut și cele ce vom mai face în cadrul Fundației Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu au drept scop cunoașterea istoriei aviației românești și promovarea valorilor ei. Sunt cutezanțele sincere ale acestei fundații, dar și ale tuturor celor care, pasionați de istorie în general și de istoria Aviației Române în special, au răspuns solicitărilor noastre. Sunt convinsă că în dreptul numelor lor se justifică cu prisosință scrierea cuvintelor “Om și Onoare” cu “O” mare!

Ce s-ar mai putea spune acum, când ne pregătim să încheiem acest an? Gândul mă poartă către aviatorul Tudor Greceanu, care a lăsat scris în memoriile sale următoarea frază: “Dacă nu vom ști să cinstim memoria lui Alexandru Șerbănescu, nu vom avea niciodată dreptul să ridicăm fruntea în rândul popoarelor lumii”. Subscriu întru-totul! ■

Colonel (rez.) Dumitru ROMAN
Foto: Puiu VULPOIU;
Sorin ARBĂNAȘ

Cum arată un erou

La sfârșitul lunii noiembrie 1941, locotenentul Alexandru Șerbănescu încheie cursurile Școlii de Perfecționare și obține brevetul de pilot de vânătoare. Este momentul care îi deschide drumul spre elita zburătorilor din Aviația de Luptă. Între 1 noiembrie 1941-10 aprilie 1942, îndeplinește funcția de instructor de studii și comandant al Escadrilei 1 Elevi, în cadrul Școlii de Ofițeri de Aviație. Din documentele vremii reiese că era foarte apreciat de comandanții săi. Astfel, în Foaia calificativă pe anul 1941 până la 31 octombrie, șeful său ierarhic notează: „*Element foarte bun, atât în arma de origine cât și în aeronautică, dovedind aceleași prea frumoase calități de militar și aviator. Caracter ferm. Bun instructor. Pasionat al zborului, a obținut în scurt timp brevetul de pilot de vânătoare pe I.A.R.-80, dovedind prea frumoase aptitudini. Temperament combativ, foarte curajos. Cred că va fi un foarte bun pilot de vânătoare pe front. În concluzie: element de nădejde, un foarte bun ofițer de aviație în plină ascensiune. Merită a fi înaintat căpitan și apoi să fie trimis și la război, pe front, într-o escadrilă de vânătoare*”.

La cererea sa, la 10 aprilie 1942, prin Decizia Ministerială nr. 3014/1942 lt. av. Alexandru Șerbănescu este mutat în interes de serviciu și înscris în cotoarele la Flotila 1 Vânătoare - D.M.148/1942 (Ordin de Zi nr.8/1942). Execută misiuni de apărare a spațiului aerian al țării de atacurile avioanelor sovietice în zona litoralului Mării Negre și a localităților din Dobrogea, în principal a orașului Constanța.

Este avansat, la excepțional, la gradul de căpitan (Înaltul Decret Regal nr.2055 din 18 iulie

1942, publicat în „Monitorul Oficial” nr.166 din 19 iulie 1942). O mențiune necesară: în dosarul personal, la rubrica „Diferite poziții și funcții”, această înaintare în grad este înscrisă la data de 6 martie 1943, prin Ordinul de Zi nr.744/1943 al Corpului Aerian Român. Este o nepotrivire flagrantă, întrucât avansarea la excepțional se făcea numai prin Înalt Decret Regal. Toate documentele militare oficiale de după 18 iulie 1942 îl menționează pe aviatorul Alexandru Șerbănescu cu gradul de căpitan, inclusiv Foaia calificativă din anul 1942.

La începutul lunii septembrie 1942, pleacă pe frontul de la Stalingrad cu Grupul 7 Vânătoare, în care fusese încadrat la cerere. I se alătură locotenentul av. Dinu Pistol. Ofițeri de elită la Vânătorii de Munte, confirmați în aviație după obținerea brevetelor de piloți de vânătoare și după trecerea pe

avionul Me.109 E 7, cei doi sunt prieteni nedespărțiți de la vânători de munte.

Semnalul de decolare spre Stalingrad este dat în prezența generalilor Gheorghe Jienescu¹, Ramiro Enescu², Constantin Celăreanu și a comandantului av. Mihail Romanescu³. Se zboară în formații strânse, pe escadrile și patrulare.

Iată cum prezintă generalul Ionescu Emanoil, comandantul Corpului Aerian Român de pe Frontul de Est, participarea lui Șerbănescu în „gigantica bătălie de la Stalingrad”⁴:

...Aici, în fruntea Escadrilei 57 Vânătoare, în scurtul timp de la 11 septembrie 1942 până la 17 noiembrie 1942 reușește să realizeze cel mai mare număr de misiuni la inamic pe tot Grupul, obținând și două victorii personale. La data de 17 noiembrie 1942, când se produce spărtura din Cotul Donului și retragerea trupelor române și germane, cpt. av. Șerbănescu Alex. se distinge în mod cu totul deosebit în acțiunile de atac la sol de la Beketovka, Kletskaia și Kotliuban, pentru ca după trei zile, încercuit fiind cu tot Grupul pe terenul de la Karpovka, în strânsă colaborare cu celelalte două escadrile din Grup și cu o formație de Stukas-uri germane, să apere aerodromul pas cu pas, sub focul infanteriei, artileriei și al tancurilor inamice care trăgeau chiar de pe marginea terenului. După o noapte de apărare îndârjită a terenului, în care personalul navigant al Grupului a luptat de pe poziții terestre, în zori de zi, într-un

iad de foc cu care inamicul acoperise tot terenul, cpt. av. Șerbănescu iese din încercuire și decolează eroic cu escadrila sa, deși toate aparatele fuseseră lovite, și reușește să ajungă fără nicio pierdere pe terenul de la Morozovskaia. Aici se prezintă comandantului de Grup și cere să plece înapoi în încercuire, pentru a lua comanda întregului eșalon rulant al grupului rămas acolo sub comanda a doi sublocotenenți. Este refuzat, deși insistă. Nu i s-a aprobat să plece înapoi, motivându-i-se că locul său este acolo unde este personalul navigant și avioanele. De la Morozovskaia, în condiții de vreme greu de descris, făcând escală la Tacinskaia, vine cu toată escadrila la Novo-Cerkask și de aici la Rostov, pentru ca împreună cu o escadrilă de bombardament din Grupul 5 He. 111, sub comanda cpt. c-dor. av. Iosifescu Nic., să constituie un Grup Mixt și să execute o serie întreagă de misiuni dintre cele mai grele ce i-au fost date vreodată. Aici, de la 28 decembrie 1942 până la 11 februarie 1943, execută un număr de peste cincizeci de misiuni

Expoziție Șerbănescu în Pavilionul Aeronauticii Militare din Muzeul Militar Național București

însoțind formațiile românești de He. 111 și Savoia, terminând fiecare misiune prin atac la sol, acțiuni soldate cu distrugerea mai multor baterii inamice de A.c.A., incendierea câtorva zeci de autovehicule și pierderea din partea inamicului a câtorva sute de sănii ce transportau trupe în zona Kostantinovka, Skaia,

Bagavskaia și Manicisskaia, el personal cât și escadrila sa înscriind o gamă întreagă de nebănuite succese. După aceasta, intră cu Grupul 7 Vânătoare în celebra Flotilă de Vânătoare germană „Udet”, unde până la data de 1 iunie 1943, cpt. av. Șerbănescu Alex. are noi prilejuri să se distingă și să se afirme ca un brav

Festivitatea deschiderii expoziției „Centenarul Șerbănescu”

Generalul de flotilă aeriană (ret.) Ion Dobran (în picioare) evocându-l pe Șerbănescu...

Cercul Militar Național. Lansarea volumului omagial Alexandru Șerbănescu, asul cerului. De la stânga la dreapta: Eleonora Arbănaș, Ion Dobran, acad. Dinu C. Giurescu, Dorin Matei, prof. Valeriu Avram, c-dor. av. dr. Marius Nicoară, col. Marcel Preda.

luptător aerian român. Atacurile la sol de la Belovodsk, Starobielsk și Kupiansk, la peste o sută de km în spatele frontului inamic, îl confirmă pe deplin ca unul dintre cei mai neînfricați și mai entuziaști luptători aieri ai noștri. Are, la 1 iunie 1943, un total de opt victorii aeriene și un număr de peste două sute de misiuni la inamic. La data de 5 iunie 1943 este distins „Proprio Moto” de către dl. mareșal Antonescu cu Crucea de Cavaler a Ordinului Virtutea Aeronautică.

De la data de 15 iunie 1943, sub comanda Corpului 1 Aerian Român, în luptele de pe Mius și Doneț, cpt. av. Șerbănescu Alex., prin calitățile sale de zburător, luptător și de exemplar comandant de escadrilă, însușit de cele mai nobile și temerare avânturi, disprețuind de fiecare dată moartea, prin numărul mare de misiuni la inamic, cât și prin numărul cel mai mare de victorii aeriene pe care-l avea vreun vânător român la acea dată (23 de victorii la 15 august 1943) i-a adus stima camarazilor

germani care, prin comandantul Flotei a 4-a Aeriene Germane, general de armată Dessloch, îl disting cu Ordinul Crucea de Fier Cls. I (17 august 1943). După aceasta, cpt. av. Șerbănescu Alex. este din nou în fruntea misiunilor cele mai grele, pentru ca la ISJIUM, în ziua de 20 august 1943, într-un atac la sol, destul de serios rănit la față, să nu întrerupă acțiunile la inamic. Din contră, mai însușit decât oricând și cu o furie greu stăpânită, continuă a fi șeful oricărei misiuni, înscriind încă

Generalul de flotilă aeriană (ret.) Radu Theodoru: Cimitirul Militar Ghencea, 21 august 1944, spre orele 10.00. Pe această alee era moment solemn. Eu eram elev-sergent aviator în garda drapelului Școlii de Ofițeri de Aviație. La verticală evoluau câteva patrulă

ale vânătorilor. Zgomotul motoarelor domina momentul solemn. Era atât de tragic. Moment militar cu unități gris-bleu, drapele de luptă, arme prezentate pentru onor. Se coboara în mormânt sicriul cu câteva rămășițe din trupul căpitanului aviator Alexandru Șerbănescu, asul aviației de vânătoare românești doborât la 18 august în luptă cu valurile de atac ale Forței a 15-a din U.S.A.A.F- Forțele Aeriene ale Armatei Statelor Unite. Stând înlemniți în poziția pentru onor, tuturor ne șiroiau lacrimile. Căpitanul devenise o legendă. De morală, de etică, de bărbăție și onoare. De camaraderie în luptă. De temeritate și rațiune tactică.

600 de misiuni la inamic, 53 de avioane inamice doborâte. La 18 august 1944, Grupul 9 Vânătoare, al cărui comandant venerat era, a ridicat în aer pentru apărarea zonei petrolifere Ploiești doar 13 avioane. Atâtea rămăseseră după trei ani de război. Proporția 1:40. Superioritatea numerică zdrobitoare la americani, suplimentată de superioritatea tehnică netă între 7000 și 10.000 metri înălțime, adjudecată de avionul de vânătoare strategică P. 51 Mustang. A căzut căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu. Asul! Da, Alexandru Șerbănescu este simbolul și chintesența aripilor românești! ■

patru victorii aeriene sigure, pentru ca la data de 30 august 1943 să i se confere Ordinul Mihai Viteazul Cls. a III-a. (...)

Prilej de distincție nouă îl conferă cpt. av. Șerbănescu Alex. la data de 10 octombrie 1943 când (...) apără o formație de bombardiere românești [și] le trece liniile (vest limanul Molotschonoje-Melitopol), pentru ca în luptă cu un inamic mult superior numeric, cu avionul incendiat, să nu se arunce cu parașuta la inamic, cum altul ar fi făcut în această situație, preferând moartea în pasărea-i rănită stării de prizonierat. Cade între linii, în sectorul Diviziei 4 Vânători de Munte, este dus la Comandamentul Diviziei 24 Infanterie română, de unde, cu o mașină, vine la terenul de la Genitesk și unde, luând alt

avion, pleacă din nou în zborurile la inamic, găsindu-și liniștea tot într-o luptă aeriană, tot inegală, însă de data aceasta cu mai mult noroc pentru el, reușind să doboare un vânător sovietic în flăcări. Dă dovadă de o înaltă ținută de comandant și luptător atunci când terenul Tschaplinka aflat sub focul tancurilor inamice, el cere să decoleze ultimul. Două zile mai târziu, când s-a cerut o misiune de sacrificiu și anume, ducerea unui mesaj la 70 de km [în] spatele liniilor inamice, la trupele încercuite din Div. 4 V.M. și Div. 24 Inf., cpt. av. Șerbănescu Alex. cere în mod insistent să i se facă lui cinstea de a fi însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei misiuni, unde se pune problema de a veni în ajutorul camarazilor români lipsiți

de orice legătură cu înaltele noastre comandamente. Împreună cu coechipierul său adj. av. Mucenica Ioan și [cu] lt. av. Dobran Ion se achită în mod strălucit de misiunea primită, deși riscurile întâmpinate au fost foarte mari, atât din partea A.c.A. cât și a vânătoarei inamice care i-a hărțuit până au trecut liniile înapoi. Iarna îl găsește pe terenurile înaintate din Cotul Niprului (Kostromka, Apostolovo, Lepetika) unde luptă cu mult avânt, fiind și rămânând un exemplu ideal de luptător și comandant. Luptele aeriene de la capul de pod Nicopol cât și cele de la capul de pod Cherson rămân de neuitat în viața sa de campanie din Rusia Sovietică.

Luând comanda Grupului 9 Vânătoare, îl organizează de așa

manieră și-i instaurează o așa de înaltă atmosferă de camaraderie și cinstire reciprocă, încât astăzi se poate afirma, fără a se greși, că Grupul 9 este una dintre cele mai bune unități de aviație de vânătoare pe care le are Țara. (...) Această unitate, având cel mai tânăr comandant de grup de vânătoare român, a cunoscut mari satisfacții (...) în acțiunile de la Krivoi-Rog, Novi-Bug, Nikolaev, Odessa, Nistrul Inferior și Frontul din Basarabia și Moldova de Nord. Cpt. av. Șerbănescu Alex., ajungând la a 46-a victorie aeriană omologată și la peste 560 misiuni la inamic, a fost citat cu ordin de

zi pe Aeronautică și felicitat prin telegramă și prin vizita personală a Comandantului Grupului de Armate Sud Ucraina, general de armată Schorner.

Toate aceste însușiri fac din cpt. av. Șerbănescu Alex. un ales al Națiunii Române, o mândrie a Armatei Române, un exemplu viu și un imbold permanent pentru generațiile tinere ce trebuie să privească cu încredere viitorul.

Când generalul care a comandat Corpul Aerian Român pe Frontul de Est își pune semnătura pe o asemenea caracterizare, pe cât de elogioasă, pe atât de înălțătoare,

ce am mai putea spune, noi, cei de azi, despre căpitanul av. Alexandru Șerbănescu, decât atât: **așa arată un Erou!** ■

Eleonora ARBĂNAȘ
Președinte Fundației
"Căpitan av. Alexandru
Șerbănescu"

NOTE:

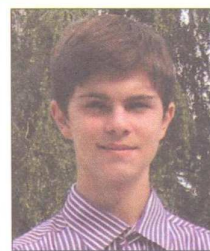
1. subsecretar de stat al Aerului
2. șeful de stat major al Aerului,
3. comandantul Flotilei 1 Vt.
4. Caracterizare cuprinsă în propunerea pentru decorarea căpitanului av. Alexandru Șerbănescu cu Ordinul „Mihai Viteazul” cls. a II-a. (Arhivele Militare Române, Fond Corpul Aerian Român, Dosar 48, filele 172-174)

La mormântul lui Alexandru Șerbănescu

"Îmbracă-te în doliu, frumoasă Bucovină, / Cu cipru verde-ncinge antică fruntea ta; / C-acuma din pleiada-ți auroasă și senină / Se stinse un luceafăr, se stinse o lumină, / Se stinse-o dalbă stea!" Recunoașteți, desigur, versurile lui Eminescu scrise la moartea preaiubitului său "profesoriu" Aron Pumnul. Am ținut să le redau aici pentru că, mi se pare, ele ilustrează cel mai bine ceea ce se întâmplă, în fiecare 18 august, la mormântul eroului căpitan aviator Alexandru Șerbănescu din Cimitirul Ghencea Militar. Este printre cele mai emoționante tradiții militare românești: în această zi, în care căpitanul Șerbănescu a căzut, în anul 1944, în duelul cu un Mustang american, foștii piloți din Grupul 9 Vânătoare vin să-și salute

comandantul! Pentru mine, ca ziarist militar, este o mare bucurie să constat că *spiritul de corp* n-a murit, că el unește încă și dă forță armatei noastre.

Au trecut 68 de ani de la acea lupta aeriană care a îndoliat Armata Română. De atunci, an după an, pilotul de vânătoare Ion Dobran, astăzi general de flotilă în retragere, prieten și camarad de misiune al lui Șerbănescu, a făcut apelul Zburătorilor Grupului 9 Vânătoare la mormântul din Ghencea Militar. Anul acesta, la Apelul Solemn a răspuns doar venerabilul general! Destinul a făcut ca el să fie ultimul pilot de vânătoare în viață din Grupul 9 Vânătoare. Toți ceilalți piloți, floarea Aviației Militare, au plecat, rând pe rând, la Escadrila din Ceruri...

Alexandru PRICOP, elev al Liceului "Vasile Alecsandri", Bacău. Aripa tânără a Fundației Erou Cpt.

Av. Al. Șerbănescu – filiala

Bacău: Atunci când am citit prima oară despre lupta căpitanului Șerbănescu eram prin clasa a IV-a. Nu prea înțelegeam multe, dar cu timpul mi-am dat seama de semnificația aceluia 18 august 1944 și a ceea ce reprezintă cpt. av. erou Alexandru Șerbănescu pentru națiunea română. Curajul acestui mare aviator și comandant de a se opune cu doar 13 aparate în fața a peste 800 de avioane inamice continuă să mă uimească și astăzi. „Nu înțeleg ca un inamic oricât de mare și de puternic ar fi să intre în țara mea ca-n sat fără câini! ...Nu se va putea spune că în România nu s-a ridicat nici un român împotriva americanilor, chiar dacă pierdem lupta!” Iată un exemplu de Onoare, Demnitate, Curaj, Verticalitate, Profesionalism, Eroism! Vorbele lui Șerbănescu ar trebui să fie deviza fiecărui român! ■

Doamna Eleonora Arbănaș mi-a povestit o întâmplare la care a fost martoră. O reproduc întocmai, drept încheiere a acestor rânduri: "În trecerea ei către mormântul

unor dureroase pierderi personale, o doamnă în vârstă, văzând atâția oameni în uniformă militară pe aleea dintre capelă și mausoleu, a rostit aproape retoric: "Ce este

aici?... O comemorare? Măi mămică, trebuie să fi fost un om mare, dacă nu a fost uitat de atâta amar de vreme... De 68 de ani zici că a murit?" "Da!" – i-am răspuns. A plecat uimită. A revenit după vreo jumătate de oră. Era cu ochii în lacrimi. Mi-a spus că se dumirise între timp "văzând avioanele pe deasupra mormântului... păi de ce nu mi-ai spus, măicuță, că este vorba de un aviator...! Și eu am aici pe tata și pe fiul meu. Tata a fost aviator...tot în război..." I-am oferit volumul omagial "Căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu, asul cerului", spre completă cunoaștere a istoriei aviației din perioada războiului, cine a fost și ce reprezintă pentru noi aviatorul acesta pe care-l comemorăm. Am rămas impresionată de profunzimea genială a vorbelor sale. Poate că sunt mulți care se întreabă cum de Alexandru Șerbănescu, aviatorul acesta, ne strânge laolaltă chiar și după 68 de ani. Să fie zborul spre nemurire și faptul că vulturii nu mor niciodată? Eu asta cred. Și mai cred că oamenii fac minuni, dacă vor!"■

Colonel Dumitru ROMAN

Foto: Puiu Vulpoiu
Sorin Arbănaș

General de flotilă aeriană (ret.) Ion Dobran, 18 august 2012:

Eu am fost protejat de destin de fiecare dată, așa am și ajuns să povestesc despre asta acum, la 93 de ani. Cea mai grea zi dintre toate a fost 18 august 1944, ultima zi de bombardamente. Mai rămăseseră cu totul 23 de vânători și căpitanul Șerbănescu avea să fie doborât. Lupta se mutase în înălțime. Eram 13 inși din Grupul 9 Vânătoare față în față cu o formație de 138 de bombardiere. Eram copleșiți. Am rămas în linie eu și Dârjan, cu Șerbănescu la mijloc, picăm, picăm, picăm... A fost de ajuns străfulgerarea unei clipe pentru a scrie un destin. În spatele lui Șerbănescu și mai sus era un avion cu bot roșu. Din planul stâng se

prelinge o ușoară dâră de fum, avionul se înclină spre stânga, se întoarce pe spate și pică sub verticală. Așa a căzut căpitanul Șerbănescu. Așa a căzut o stea! La sfârșitul războiului, doar trei piloți mai rămăseseră din promoția mea. Eu, Galea și Chițu Gavrilu. Mai erau și câțiva camarazi din vestitul Grup 9 Vânătoare. Cu toții am fost alungați din armată. Nu aveam nevoie de ofițeri adevărați. Ce s-ar fi întâmplat cu Șerbănescu dacă ar fi scăpat? Cu firea lui vulcanică și personalitatea puternică, cu siguranță ar fi sfârșit în pușcăriile comuniste, umilit, batjocorit și aruncat la groapa comună. Avea puțin peste 32 de ani când a căzut atunci, la Rușavăț. Destinul lui a fost și bun. El a sfârșit ca un Erou pe cerul țării și a rămas un simbol. Are un mormânt la care ne-am adunat an de an. Astăzi am mai rămas doar eu. Este o dată cu semnificație în istoria aviației. Pentru mine, 18 august este Ziua Aviației de Vânătoare. Poate că voi veți continua tradiția asta!... ■